

NR 1

1994

HEIMHUG

ET

1

HEIMHUG

BURTIL

Jan. 93.

M: Hallo, det e meg. Vi må vel prøv å få ut et Heimhug tel påske.

I: Ja, den her gongen får vi brynn litt tile, så vi ittje får det så travert. Ska vi møtes i neste veka på Steinrøys?

M: Ja, eg kain no lag ferdig en "Kven Veit" reportasje tel då, og finn fram nå bilda.

I: Greit, så lag eg kryssord.

M: Ser deg på onsdag. Vi har god tid.

Neste uke:

I: Hallo, det e meg. Eg kain ittje kom på onsdag. Eg må skriv ferdig selvangivelsen.

M: Ja, ja like greit. Eg har et prosjekt på Nesna eg må gjær ferdig den her veka. Eg reng deg seiner så får vi avtal nærmere. Du får no kom på å skriv litt om cupreinnan.

I: Greit, vi har jo god tid.

3 uke før

påske: M: Hallo, det e meg. Ha du fått gjort nåkka?

I: Det e lite, det vart jo så travelt med skuespellet. Det e jo ikke daga igjæn. Einn du?

M: Nei, det e det samme her. Eg trukje vi klar det tel påske.

I: Nei, vi må heiller sats på 17. mai.

M: Vi møtes 10. april klokka seks. Då har vi no god ti.

10. april

kl 19.00:

M: Hallo, det e meg. Du eg bi litt forsenka. Eg må heint ongan på musikkøvels.

I: Ja, men eg brynn no å arbeid. Eg ska no skriv Redaktørn har ordet. Hæl..... her e ittje fargebaind i skrivemaskin. Då fær eg heim.

M: Vi får ha ailt stoffet ferdig tel først veka i mai. Så møtes vi å gjær ho ferdig. Då e bildan ferdig også.

I: Greit, vi har no einno god tid.

1. uke

i mai:

M: Hallo, det e meg. Ha du fått gjort nåkka?

I: Det e lite. Eg har jo konfirmant. Einn du?

M: Same her, det e jo eksamenstid. Eg tru vi må utsætt Heimhug tel før sommerferien.

I: Ja, det e nok det beste. Og då får vi jo beire tid.

Ut på

høsten:

I: Hallo, det e meg. Ke det går? Vi har vel nokka vi må gjær.

M: ke før nåkka då?

I: Heimhug, eg sei ittje meir.

M: Ja, vi bi no vel asætt snart. Men tel jul må vi vel få det tel. Vi har jo masse stoff. Så det ska no vær fort gjort.

I: Vi får møtes i november. Vi har no god tid.

nov. 93

M: Hallo, det e meg. Det bi litt vanskleg før meg no, de e så my nytt å sett seg inn i på arbeid.

I: Vi får møtes i desember då.
Vi har jo god tid.

des. 93

M: Hallo, det e meg. Du bildan e ittje ferdig så vi får møtes i neste veka.

I: Ja, det e bære greitt. Eg e ittje heilt ferdig å skriv om cupreinnan.

M: Vi får gjær det ferdig, så rengest vi. Vi har jo god tid.

Jan. 94

M: Hallo, det e meg. Det gjekk bere skjut med det der jul-nommeret. Men tel påske går det vel bra.

I: Ja, eg tør no knapt bevæg meg utendørs. No snakkest det om at redaksjonskomiteen må skiftest ut.

M: Ha det no bære være så vel, men dæm finn jo itte nán. Vi får forresten ho Ina i lamme oss.

I: Då må vi skjærp oss. Så vi ittje lær ungdommen unota. Mestparten e jo ferdig.

Eg ska no bære bytt ut nå årstall på reportasjan.

M: Vi får møtes ut i mars. Då sku vi ha god tid.

mars 94

M: Hallo, det e meg.....

UTEDAG PÅ LILLEALTEREN 26.MARS 1993

I 1992 ble en i foreldrerådet enige om at de enkelte klassetrinnene ved skolen skulle arrangere et fellestiltak i løpet av skoleåret. Det sosiale aspektet skulle stå i sentrum.

Til jul hadde 3.- og 4.klasse ordnet juleball for hele skolen. Nå var det 1.- og 2.klasse som skulle få i stand et tiltak.

Vi foreldre mente at en utedag kunne passe bra på denne tiden av året. Dermed ble det bestemt at mandag 26. mars skulle vi avvikle en aktivitetsdag på Lillealteren. Elever og lærere fikk skriftlig innbydelse.

Av skolens 28 elever kom 25. De aller fleste hadde med seg søsken og foreldre, slik at det til sammen var ca 65 personer. Skolens ansatte var representert ved Hjørdis Johansen og Arne Lantz.

Været ble så nydelig som det kunne bli!

Folk kom strømmende til og de ble møtt av flotte løyper, super akebakke, hoppbakke og orgeltramp, dvs bakke med vekselsvise hull i venstre og høyre skispor. Her var det om å holde tunga rett i munnen!

Et av trekkplastrene var en "snowboat". Det var rett og slett ei plastjolle, her brukt som et gigantisk akebrett. Den ble raskt fylt opp med 10-12 unger og med skrekkblandet fryd bar det utfør i sporet. Til å begynne med ble jolla dratt opp igjen med snøscooter, men etterhvert ordnet ungene dette stort sett sjøl. De skjøv og dro med ekte iver. Flere voksne ble fristet til å prøve en tur. Undertegnede slo lag med bl.a. "ho Hjørdis" og Arne Lantz. Jeg knep øynene igjen og holdt pusten til vi var nede. Det var i grunnen nok med en tur...

I skogkanten ble det "slått leir". Her var bål for pølsesteking og "kubbebål" til kaffekoking. Store og små koste seg i sola og i de flotte omgivelsene. Tida gikk fort. Da pølsjer, kakao m.m. var fortært, ble det organisert natursti:

Deltakerne gikk på ski. Langs løypa var det forskjellige poster der de skulle utføre div. praktiske og teoretiske oppgaver. En skulle gå sammen to og to, uavhengig av alder. Lagarbeid var stikkordet. - Alle fikk premie og "premieutdelingen" avsluttet denne trivelige ettermiddagen.

Arrangementet var en suksess. Været og de gunstige forholdene på Lillealteren satte prikken over det hele. Kanskje kan dette opplegget være det første i en framtidig vintertradisjon?

Vennlig hilsen Britt Nancy Westgaard

PORTRITT AV EN ALTERN UNGDOM

NAVN:	INA FORSBAKK
BOSTED:	ALTERNESET
ALDER:	16 ÅR
SIVILSTATUS:	UGIFT !!!!

Tilbragte sitt første år under forferdelige forhold i et skøt i Sandvika. Men har siden hatt det ganske bra på Alterneset.

Gikk seks år på vår kjære Alteren skole, og går nå det siste året på Båsmo u. Der trives hun kjempegodt og har skyhøye karakterer. (Godt lag med lærerne.) Likevel er hun ikke høy på pæra, det har vi fra sikre kilder. Hver fredag jobber hun på Prix - på utplassering, og synes det er bra med ei avveksling fra skole-arbeidet. På skola er hun også elevrådsleder og blir tilbedt av et hundretalls med-elever....

Ina liker godt å synge og spille teater. Alle kan vel huske henne i sitt store spill som " Ho Dagmar ".
Håper at teatergruppa snart får igang noe nytt.

Ellers er kino hennes store hobby, så er det noen som vil spandere....

Vi er glade for å ha fått henne med i den selebre redaksjonskomiteen, vi får bare håpe at hun holder ut i vårt spesielle avismiljø.

ALTERN MESTERSKAP

1994.

5

JENTER 2 - 4 år. -

1. Beate Braseth 5.05
2. Silje Aasen 5.30

Gutter 2 - 4 år.

1. Tommy Alterskjær 5.50
2. Robert Larsen 6.25
3. Thomas Lund 8.10
4. Stian Aasen 8.48

Jenter 5 - 6 år.

1. Maia Salamonsen 3.30
2. Martha Gullesen 3.35
3. Cecilia Halmøy 3.55
4. Sara M. Bakken 4.55
5. Silje Johansen 5.25

Gutter 5 - 6 år.

1. Jonny Alterskjær 2,00
2. Georg Tande 2.20
3. Frits R. Johansen 2.55
4. Morten Rognhaug 3.00
5. Roger Larsen 3.06
6. Joachim Bakken 3.56

Jenter 1985 - 1986

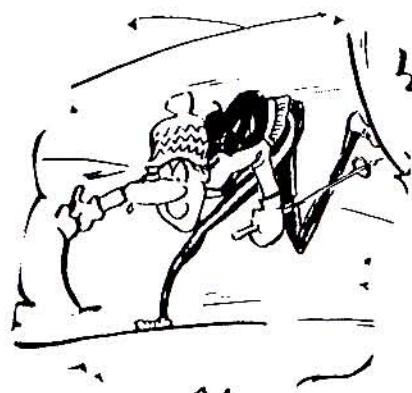
1. Therese Børstad 14.47
2. Elisabeth Bakken 15.09
3. Stine Rones 17.43
4. Leni Forsbakk 22.21

Gutter 1985 - 1986.

1. Freddy Braseth 12.00
2. Håvard Gullesen 12.16
3. Andras Hasselbergsen 13.02
4. Eirik Johansen 14.24

Jenter 1983 - 1984.

1. Renate Bjørhusdal 12.37

Gutter 1983-1984.

1. Anders Alterskjær 9.23
2. Stian Forsmo 9.50
3. Kim Rune Rones 9.56
4. Kent R. Børstad 10.01
5. Espen Halmøy 11.34
6. Krister Salamonsen 12.55
7. Ivan Olsen 14.28

Gutter 1982 - 1981.

1. Kristian Gjølstad 7.30
2. Lars E. Nilsen 9.03
3. Alexander Klaussen 12.40
4. Erlend Alterskjær 13.20

Gutter 1980 - 1979.

1. Frank R. Bilstrøm 11.32
2. Trond V. Alternes 18.21

Jenter 16 - 19 år.

1. Karianne Gjølstad 12.52
2. Linda Forsmo 14.19

Gutter 16 - 19 år.

1. Bjørnar Alterskjær 19.05

Menn 20 - 34 år.

1. Jostein Bakken 18.04
2. Tor Lian 18.23

Menn 35 - 44 år.

1. Bjørn Bjørhusdal 17.36
2. John Gjølstad 18.17
3. Trond Tande 25.36

Damer 45 - 49 år.

1. Inger S. Alterskjær 13.53

Menn 45 - 49 år.

1. Arnold Alterskjær 21.28

Damer 50 - 54 år.

1. Målfrid Bustnes 14.07

Menn 50 - 54 år

1. Steinar Sølvang 24.16

Menn 55 - 59 år.

1. Oddmund Bustnes 23.46

Jenter 1985 - 1986.

1. Therese Børstad	42.56
2. Stine Rones	2.09.58

Gutter 1983 - 1984.

1. Anders Alterskjær	42.11
2. Stian Forsmo	42.91
3. Kim Rune Rones	42.98
4. Stian Alsen	44.98
5. Kent R. Børstad	46.15
6. Ivan Olsen	52.22

Damer 1945 - 1949.

1. Inger S. Alterskjær	42.78
------------------------	-------

Damre 1950 - 1954.

1. Målfrid Bustnes	60.74
2. Grete Bakken	67.71

Menn 55 - 59 årt..

1. Oddmund Bustnes	54.22
--------------------	-------

Gutter 1985 - 1986.

1. Eirik Johansen

Gutter 1982 - 1981.

1. Kristian Gjølstad	46.03
2. Erlend Alterskjær	2.10.49

Gutter 1980 - 1979.

1. Frank R. Bilstrøm	41.60
2. Trond V. Alternes	43.54

Menn 1945 - 1949.

1. Arnold Alterskjær	41.43
----------------------	-------

Menn 1950 - 1954.

1. Steinar Solvang	66.79
--------------------	-------

Vi tar også med resultatene fra cup 94 sammenlagt.

I jenter uten tid gjennomførte følgende: Sara Merete Bakken, Beate Braseth, Silje Johansen, Maren Tande, Maia Salamonsen, Rita S. Pedersen, Martha Gullesen, Silje Aasen.

Spreke gutter uten tid er Morten Rognhaug, Joachim Bakken, Georg Tande, Jonny Alterskjær, Tommy Alterskjær, Tomas Røbergeng, Roger Larsen, Robert Larsen og Stian Aasen.

Jenter 1986:

1. Stina Rones 660p.

Jenter 1985:

1. Elisabeth Bakken 660p.

Gutter 1985:

1. Håvard Gullesen 660p.

2. Freddy Braseth 612,6p.

3. A. Hasselbergsen 565,8p.

4. Eirik Johansen 498,6p.

Jenter 1984:

1. Renate Bjørhusdal 660p.

Gutter 1984 :

1. Stian Forsmo 660p.

2. Stian Røbergeng 511,8p.

3. Krister Salamonsen 480p.

Gutter 1983:

1. Anders Alterskjær 660p.

2. Kent R. Børstad 623,8p.

3. Kim R. Rones 581,4p.

Gutter 1982:

1. Kristian Gjølstad 660p.

2. Lars E. Nilsen 631,2p.

Gutter 1981:

1. Erlend Alterskjær 660p.

Gutter 1980:

1. Trond V. Alternes 510p.

Jenter 1979:

1. Elisabeth Bjørnådal 660p.

Damer over 25 år:

Grete Bakken u/tid

1. Inger S. Alterskjær 660p.
2. Målfrid Bustnes 642p.

Menn over 25 år:

1. JØstein Bakken 660p.
2. Bjørn Bjørhusdal 654,6p.
3. Tommy Bjørnådal 614,1p.
4. Tor Lian 613,2p.
5. Arnold Alterskjær 486p.
6. Oddmund Bustnes 457,5p.
7. Trond Tande 366,9p.
8. Steinar Solvang 287,3p.

VI GRATULERER HJERTELIGST ALLE ALTERNMESTRENE, og er imponert over den innsats alle har vist både i langrennsporet og i slalombakken. Bjørn Bjørhusdal fikk årets vandrepokal i langrenn for beste tid for gutter over 16 år.

Karianne Gjølstad fikk vandrepokalen i dameklassen.

I slalom stakk Inger S. Alterskjær og Arnold Alterskjær av med årets vandrepokaler.

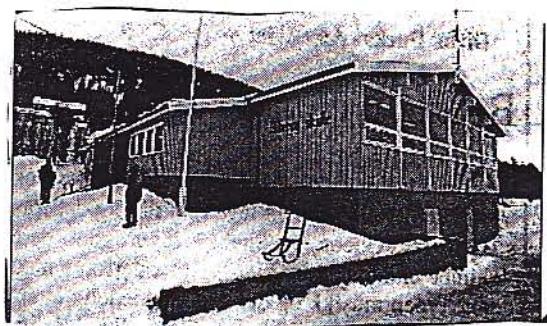
Skolene overlever

Denne overskrifta stod i Rana Blad den 19/3' 94, og er jo gledelig lesning for oss Alternværinger. Skolestyret går i mot nedlegging av utkantskolene også denne gang. Så får vi bare håpe at skolestyrets innstilling får flertall når dette skal avgjøres av kommunestyret en gang ut i april. Betenklig er det at rådmann Høyen ikke vil rette seg etter denne innstillinga, men vil leve et forslag.

Forslaget innebærer nedleggning av omrent alle utkantskolene i Rana, og vil om det blir vedtatt få store negative konsekvenser for alle som bor i utkantstrøk.

Nå er det to år siden sist vi måtte mobilisere alle krefter på å overbevise de som bestemmer at Alteren Skola er liv laga. Den gangen berga vi skola vår, og vi ble også lovet at utkantskolene skulle "fredes" i fire år. Det ble derfor et stort sjokk å lese rådmannens forslag hvor Alteren Skola nærmest står øverst på "kuttelista".

En trussel om skolenedleggelse skaper mye frustrasjon og usikkerhet for de menneskene som blir berørt. Når vi i tillegg opplever dette år etter år, tører det ekstra på kreftene.

Også denne gang er kriseplan iverksatt. Rana Blad ble varslet, og for ei tid sida møtte barn i alle aldre sammen med foreldrene opp utenfor skola til fotografering. Gjennom reportasjen kom det godt fram at Skola er noe alle vil være med å kjempe for og verne om.

Mikal M. Olsen, foreldreutvalgets formann har vært intervjuet i lokalradioen og TV Helgeland har vært også filmet ute på skola.

Det har vært avholdt folkemøter. Et stort antall bygdaværinger møtte på skola for å prøve å finne ut hva vi kunne gjøre for å berge skola. Foreldreutvalget hadde innkalt til møtet, da de følte seg for "små" til å arbeide med denne saken alene, en sak som er så viktig for hele bygda. Det ble enighet om at grenaudvalget, som er representerer fra alle foreninger i bygda skulle arbeide aktivt sammen med foreldreutvalget i skolesaken. Ut fra dette ble forskjellige undergrupper dannet. bl.a. aksjonsgruppe, mediagruppe, budsjettpgruppe, påvirkningsgruppe m.m. slik at arbeidet skal bli mest mulig rasjonellt.

Ikke bare bygdaværinger har engasjert seg. Senterpartiet arrangerte nok et folkemøte, denne gang på Steinrøys. Senterpartiet gav her signaler om at de ville gå imot alle skolenedleggelse i utkantstrøk. Skolesjefen skulle ha deltatt på dette møtet, men meldte forfall. Istedet representerte skoleinspektøren kommuneadm..

Den 16. mars møtte en politiker fra hvert parti opp på Alteren Skole. Disse var invitert av grenda/foreldreutvalg til omvisning. Kaffe og kaker ble servert, og videofilm ble vist fra forskjellige arrangement i skolas regi. Lars Midtstraum hadde en gledelig nyhet å komme med. Han hadde fått fullmakt fra partiet, og kunne love at Arbeiderpartiets gruppe kom til å gå i mot skolenedleggelse på Alteren. Når vi da vet at SV, FRP og Senterpartiet også er i mot, ser det ut for at vi berger skola nok en gang.

Hvis dette går bra, som det etter all sannsynlighet gjør, og det viser seg å være politisk flertall for å bevare skola, får vi håpe at rådmannen følger opp de politiske signaler som bli gitt, og for framtidia lar Alternskola og andre utkantskoler være i fred, når han skal kutte på budsjettet.

17. MAIFEST

Det nærmer seg med stormskritt 17. mai, og for å sette dere i stemning, tar vi med et referat fra fjorårets 17.mai feiring på Alteren:

17. mai ble for oss Alteren - væringa en ekstra stor festdag For første gang på mange år hadde vi eget korps som skulle spille under feiringen av nasjonaldagen.

De som så TV Helgeland reportasjen om korpset for en tid tilbake visste nok at korpset var forbausende bra bare etter ei øvingstid på sju måneder. Det var allikevel med stor spenning vi så fram til debúten på den 17..

I og med at vi hadde eget korps skulle ikke toget gå før klokken halv elleve,- bare det var jo et stort pluss for oss som ikke er så raske om morgenen. I sola og det varme været var det en meget avslappet stemning under oppstillingen av toget, og først kl. elleve dro korpset til med sin første marsj. Ingen hadde behovd å engste seg Det var feiende flott framføring med godt driv.

De yngste musikantene hadde svarte uniformsjakker og sammen med foreldre og andre voksne og ikke minst dirigenten Roald Klaussen var det flott både å se og høre på.

17. MAI

Det ble et ekstra langt 17. mai tog på Alteren i år.

Et artig innslag i toget var tre jenter til hest. De hadde stasæt seg opp i hvitskjørter og svarte jakker og dannet baktroppen i toget.

Inne på Steinrøys var det i år dekket på pyntede småbord i storzaalen. Selv om det ble litt trangt storkoste alle seg.

Barnelagsungene sjarmerte alle med sang før 17. mai talen, som i år ble holdt av Brit Nancy Westgaard. Hun holdt en fin tale og la hovedvekt på hvor viktig det er med et aktivt lokalmiljø som det vi har på Alteren, og det fellesskap som finnes her.

Etter talen spilte korpset gjennom repertoaret sitt som er tre marsjer, nasjonalsangen og kongesangen.

Jeg tør påstå at Ja vi elsker aldri er blitt sunget så høyt før på Alteren som i år da vi sang sammen med korpset.

Feiringen fortsatte videre i tradisjonell stil med servering og leker ute for barna. Luftgeværskyting er kjempepopulært både blant små og store. For de minste er nok speiderjentenes fiskedam det aller morsomste.

Korpset, det fine været og den gode stemningen gjorde i år 17. mai til det nasjonaldagen er ment å være. En stor høytidsdag.

KULTUR SÍDEN

Alteren Musikkorps er i god gang med øvinger. Ivrige korpsmedlemmer øver hver tirsdag og torsdag mellom kl 17.00 og 20.00. I tillegg kommer aspirantøvinger, så aktiviteten er stor. Men intensiv øving er nødvendig for å få til et tilfredstillende reportoar til maidagene.

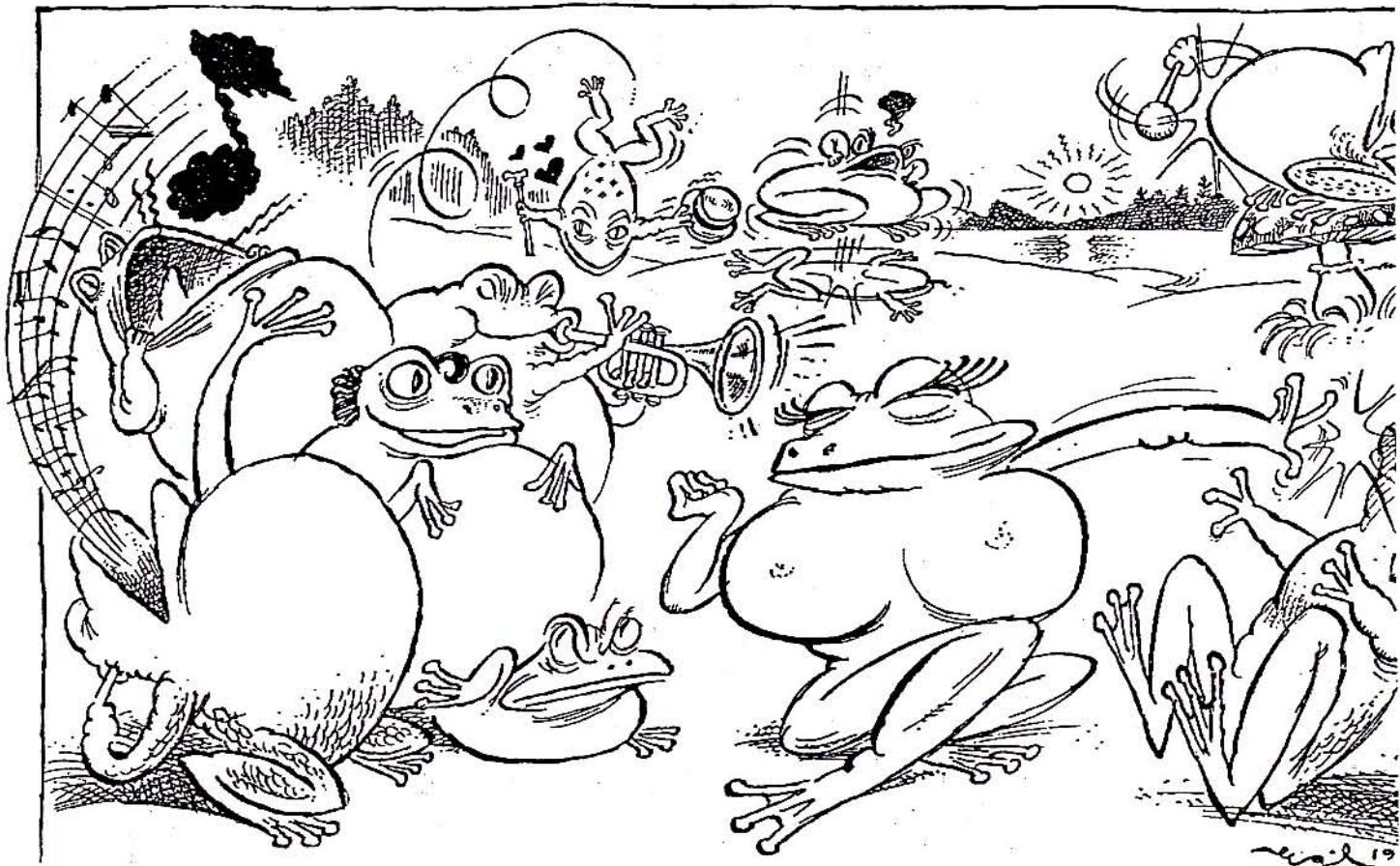
Allerede 1. mai planlegger korpset konsert kombinert med basar. Muligens kommer et annet korps og gjestspiller.

Alle Alterenværinger som ønsker å støtte korpset kan gjøre dette ved å gi en gevinst som kan trekkes på denne basaren.

Lisbeth Klaussen, styreformann i korpset tar i mot alle gaver med takk, helst før 25. april.

Så etter tradisjonell 1.mai feiring vet vi hva vi har å gjøre.

KOM PÅ KONSERT KOM PÅ KONSERT KOM PÅ KONSERT KOM PÅ KONSERT

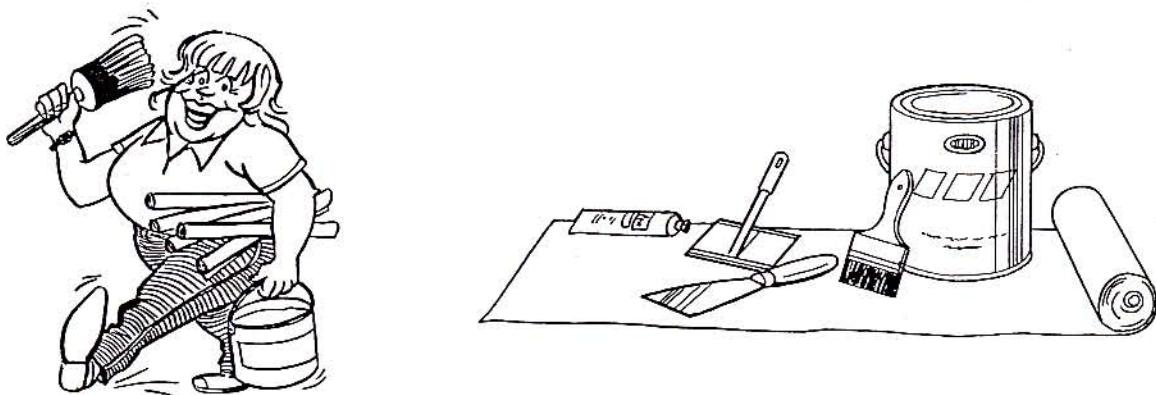

FULL INNSATS PÅ ØVELSE.

EN GANG DA DIRIGENTEN IKKØ VAR TIL STEDÉ VAR STEMNINGEN PÅ TOPP.

N Y - K J Ø K K É N E T P Å S T E I N R Ø Y S

Etter mange års avslag fra Nordland Fylke om penger til å flytte kjøkkenet på Steinrøys, ble vi lei. Vi lå som nr. 2 i 1993 etter Rana kommune. Men nei, kommunen tok hele potten. Så høsten -92, eller var det like etter jul -93, var det 3-4 stk. som begynte å tegne forslag til kjøkken. De tegnet flere alternativer, målte og styrtet på. Skulle tanken med nykjøkken bli en realitet? Økonomien betyddet selvfølgelig alt. Hadde vi egentlig råd til dette? Men, når våre søknader om penger aldri skulle gå igjennom, hvor mange år til skulle vi vente? Vi fikk svar fra kommunen at vi skulle få 27.000,- til kulturmider/restaurering av huset, men dette var jo dråpen i havet, og da tenkte vi, nu eller aldri! Vi innhentet kostnadsoverslag fra rørlegger Fridtjof Sørensen, det elektriske fra ABB Installasjon gjennom Rolf Alternes, maling/gulvbelegg Hermod Vassvik. Vi måtte høre med teatergruppa om de kunne sette opp et teaterstykke. Og det kunne de. Vi fant ut at dette skulle vi klare, bære eller briste! Så var det tilsist å håpe på dugnadsinnsats fra bygda. Og det har vært helt fenomenalt! Det virket som om folk flest i bygda var interesaert i å få nytt kjøkken.

Det har vært ENORM velvilje blandt folk. Til og med fra bygdaværingar som ikke lenger bor på Alteren. Undertegnede, påtok seg å skaffe dugnadsfolk. Eg satte opp dugnaslister, og ordnet med én leder i hver gruppe. Denne lederen skulle innkalle sin "gjeng", og eg tror det fungerte allminnelig bra. Selvfølgelig var det dager da det ikke passet for folk å møte på dugnad. Men de var stort sett grei å gi besked slik at vi fikk skaffet andre istedet. Den første dugnadskvelden var mandag 8.3.-93. Da startet de med riving av lister i restauranten, hvor gammelkjøkkenet skulle være. Tenk vi var kommet oss i gang. De holdt på fram til påske, da var veggene til nykjøkkenet ferdig. Gammelkjøkkenet stod fremdeles urørt. Planen var kanskje i utgangspunktet å vente med å rive gammelkjøkkenet, Etter påsken ble det arbeidet bare 3 uker. Da var vi ferdig med april, og vi var kommet så langt ut på våren at folk flest hadde mange andre ting å gjøre.

Vi hadde nå mottatt 25.000, fra teatergruppa. Men utgiftene var så store, og vi var kommet så langt i arbeidet at vi måtte bare fortsette. Huset var ubrukbart slik som det nu stod, og vi kom til å tape mye penger på inntekter hvis vi ikke gjorde oss ferdig i løpet av høsten. Så derfor bestemte vi oss for å bli ferdige til høstbasaren i november. Vi startet opp igjen mandag 23.8.93, og da med å gjøre ferdig nykjøkkenet, og flyttet over gammelinnredningen ca. midt i september. Det ble nu satt inn rekordfart. Alt hadde hittil gått uten noen form for problemer, men nu skulle vi virkelig få stange hodet i veggen. Etterhvert som gammelkjøkkenet ble revet, både gulv og yttervegg, ble det oppdaget mer og mer råte. Dugnadsfolkene var oppgitte. Store jernbjelker måtte inn i det gamle kjøkkengulvet for å lage ny "bæring". Ytterveggen var revet ned, og her stod huset helt åpent i 14 dager. Vi holdt på og miste motet. Det var bare 1 måned igjen til høstbasaren. Alt så helt mørkt ut! Nykjøkkenet var i mellomtiiden gjort ferdig. Og nu måtte alle krefter stå på. Én helg ekstra ble brukt til snekring, og utrolig

nok, helgen den 21/22 nov. -93, ble det holdt rundvasking av hele Steinrøys, nær som kjelleren, den ble tatt litt senere. Ca. 50 personer har vært med på doning, og ca. 1200 timer er gått med. Så det har vært en helt ubeskrivelig innsats. Utan all denne innsatsen, har utgiftene blitt noe helt annet hvis vi har hatt leid hjelp til alt arbeidet, men her ser vi igjen hvor sterk sammensveiset Alterenbygda er.

Nykjøkkenet fungerer, og alle, så vidt jeg vet, er fornøyde. Da alt var ferdig, fikk ungdomslaget en ny kaffetrakter fra Alteren Kvinnekubb, og den takker vi hjerteligst for, den er allerede i flittig bruk.

Midt i desember ble det holdt dugnadsfest, hvor alle som hadde deltatt i dugnaden, m/ektefeller, ble invitert.

Men det er en person som bør nevnes under denne dugnaden, og det er han Geir Johansen. Han skulle egentlig være der for å sette folk i arbeid om ettermiddagene, hver dag.

Men det var nesten ikke en eneste kveld at ikke han Geir var på Steinrøys i flere timer, brakte til veie materialer og ordnet opp. HELT FANTASTISK!

Det gjenstår ennå noe småteri, men det skal bli gjort.

På vegne av U.L. DAGGRY, vil jeg få takke alle og en hver for den innsatsen som er gjort på Steinrøys i 1993.

En stor takk også til teatergruppa som gjorde en FENOMENAL innsats for å få inn penger.

EN DRØM ER GÅTT I OPPFYLLELSE!

For U.L. DAGGRY

Ann-Elisabeth Gellese

KONFIRMASJON

Litt fra konfirmasjonens historie:

*Reformasjonens omtolket konfirmasjonen til en ikke-sakramental forbønnshandling ved avslutningen av dåpsopplæringen.

*Handlingen ble forstått som en bekrefteelse på dåpens pakt fra konfirmantens side.

Under pietismen ble konfirmasjon innført i Danmark-Norge i 1736.

For de fleste er konfirmasjonen høydepunktet i ungdomskoletida.
Det er uten tvil gavene som lokker mest og som er det store samtaaleemne blant konfirmantene. Men mange synes det er høytidlig å ta del i seremonien som symboliserer overgangen fra barn til voksen.

De senere årene har flere og flere konfirmert seg borgelig, et alternativ for dem som ønsker en ikke-kirkelig markering av dagen. Forberedelsen til denne form for markering, består av møter med diskusjon annen hver uke fra januar måned. Selve seremonien foregår vanligvis i kinosalen på Mo, hvor taler, underholdning og utdeling av blomster og diplom er noe av innholdet.

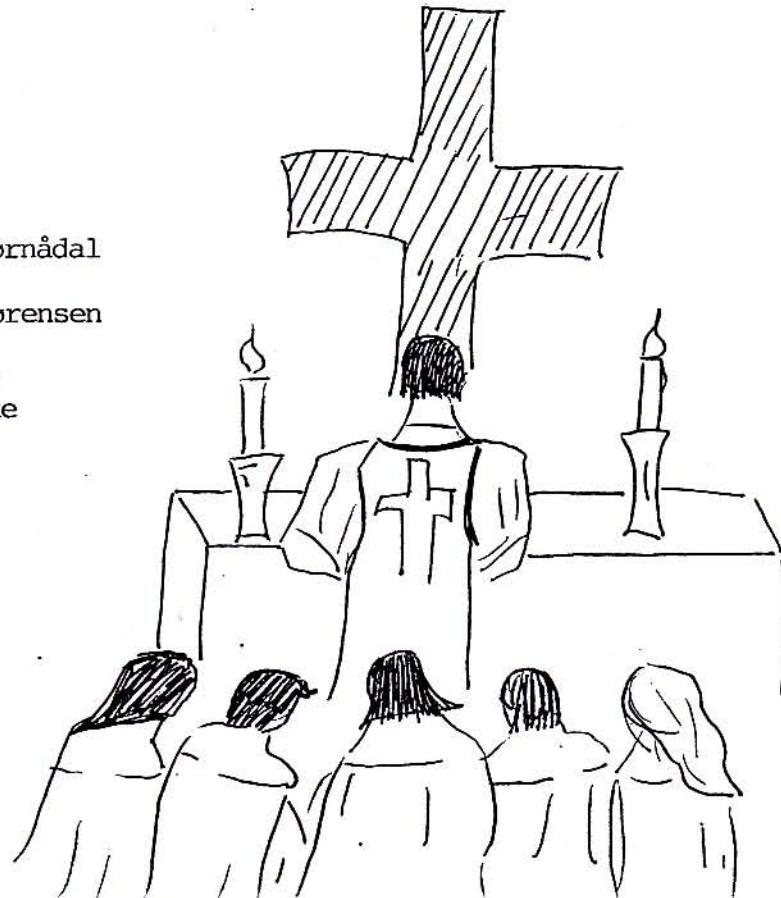
Men konfirmasjonen er først og fremst en kirkelig seremoni, og i år er det ni konfirmanter fra Alteren. De fleste har forberedt dagen på leirer (aug. og mars) på Karihaug. De fleste synes dette er en fin måte å bli kjent med andre på, bare synd at det er så mye teori... Hvis en ikke velger leir som forberedelse, må en gå på "kurs" en gang i uka, hvor en lærer om Gud og kristendommen.

De ni konfirmantene er :

8. mai Øystein Bruvoll
 Kristina Eivindsen
 Linda Thomassen
 Trond Vassvik
 Thor Arne Sørensen
 Marita Kathrin Olsen

15 mai Elisabeth Kristin Bjørnådal
 Lise Børli Jenssen
 Veronica Defreitas Sørensen

Redaksjonen ønsker tillykke
 med høytidsdagen.

Utlukten til Granneset

- august 1993 -

Jår som i fjor gikk turen til idylliske Granneset gård, like oppom Storvollen. I forhold til fjorige utflukt, hadde antallet turdeltakere økt med 200 %, så det lover godt for framtia.

Vi møttes på parkeringsplassen lørdag formiddag: fam. Høvik Johansen, fam. Salamonsen/Westgaard, fam. Mette Røbergeng og fam. deikny Kjerstad Almli.

På tur opp lia traff vi molteplukkere, som kunne berette om frøsen bør. Mange andre turfolk var også ute, så det er tydelig at dette er et yndet utfartssted. Vel framme bræsa vi opp ball og kakte kaffe.

Telt ble satt opp, og noon fant seg til rette inne i huset. Oppå loftet står senger klare til bruk, det er bare å ha med sorepose.

GOOD MED MAT, det syns
Simon K. Almli, deikny K. Almli
Trond Vassvik og Mette Røbergeng.

Etter å ha fått litt mat i kroppen, dro Mette og deikny på tur til Stormdalen.

Det var en nydelig tur i frødig terreng.

Ca. 2 timers marsj i slake Lier, så var vi framme ved øvre Stormdal gård.

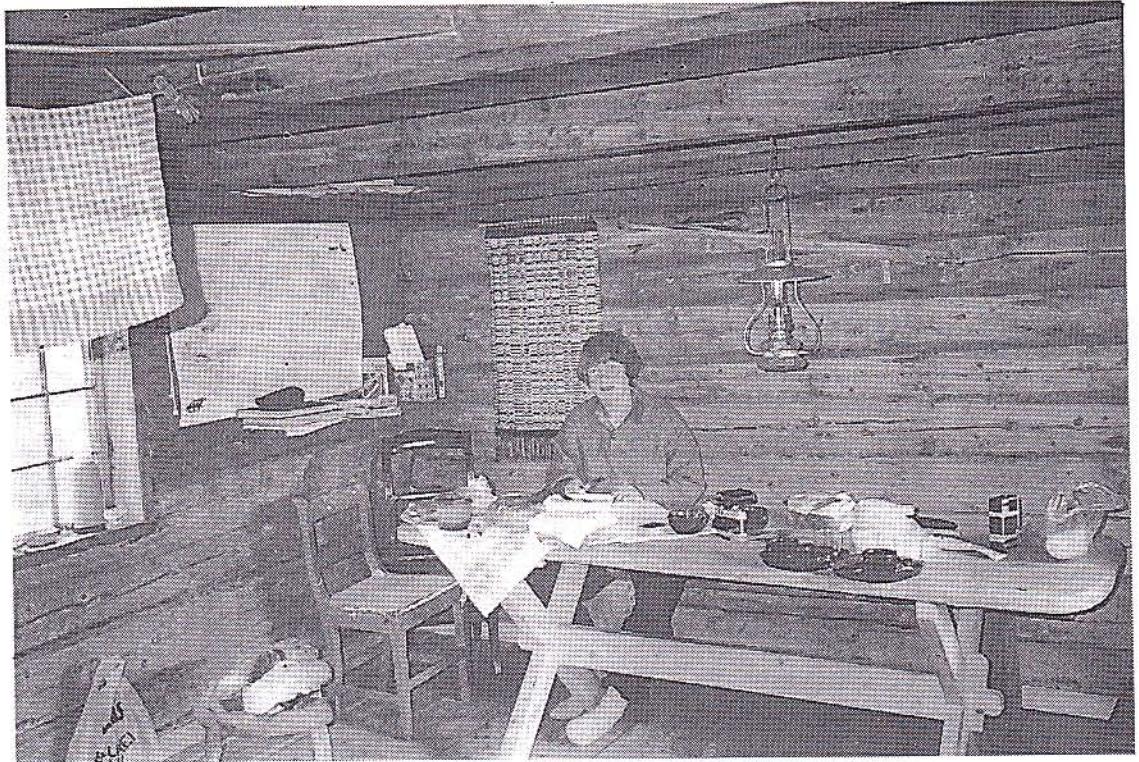
deikny red Stormdalsåga.

Der traff vi 2 ungdommer som var på fisketur.

De hadde rigget seg til inne i huset, og skulle være til neste dag. Ute var det en grue, der drev de og laga seg mat.

Vi traff også noen millioner mygg, så etter å ha spist sjokolade og skrevet i hytteboka, gikk ferden tilbake til grannset.

Der var det tid for god mat og drikke, allsang og sprell til langt på kveld.

Inne i stua på granneset.

Neste dag var det regn og yr. Likervel kom da
noen flere deltagere: Kickan Zetterlund Nilsen med
Sturla og dars-Erik.

Vi gikk på tur til Bredetek. Der er den ene delen
satt i stand til uthleie, og vi fikk komme inn og
se. Virkelig koselig plass. Etter endt tur, gikk vi inn
i stua på granneset og laget suppe og god mat
for heimturen. Og alle syns vi det hadde vært en fintur!

Skuespillet „HO DAGMAR“

Seinvinteren -92 startet det hele opp med leseprøver etter at Britt Nancy Westgaard hadde klart å skaffe skuespillere til å fylle alle rollene.

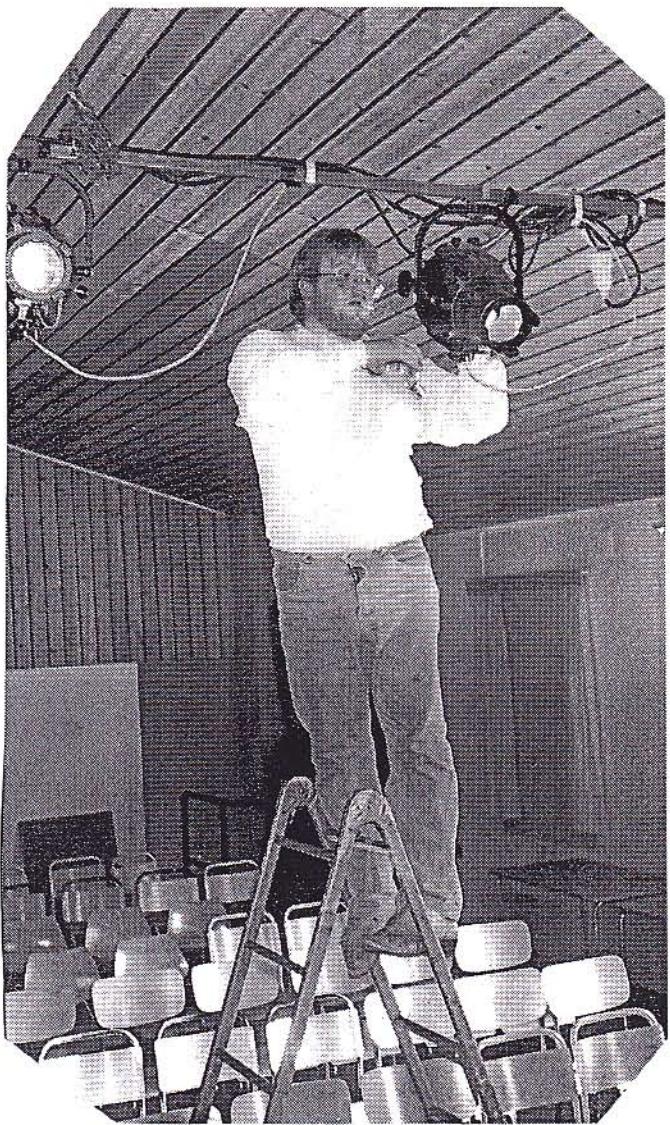
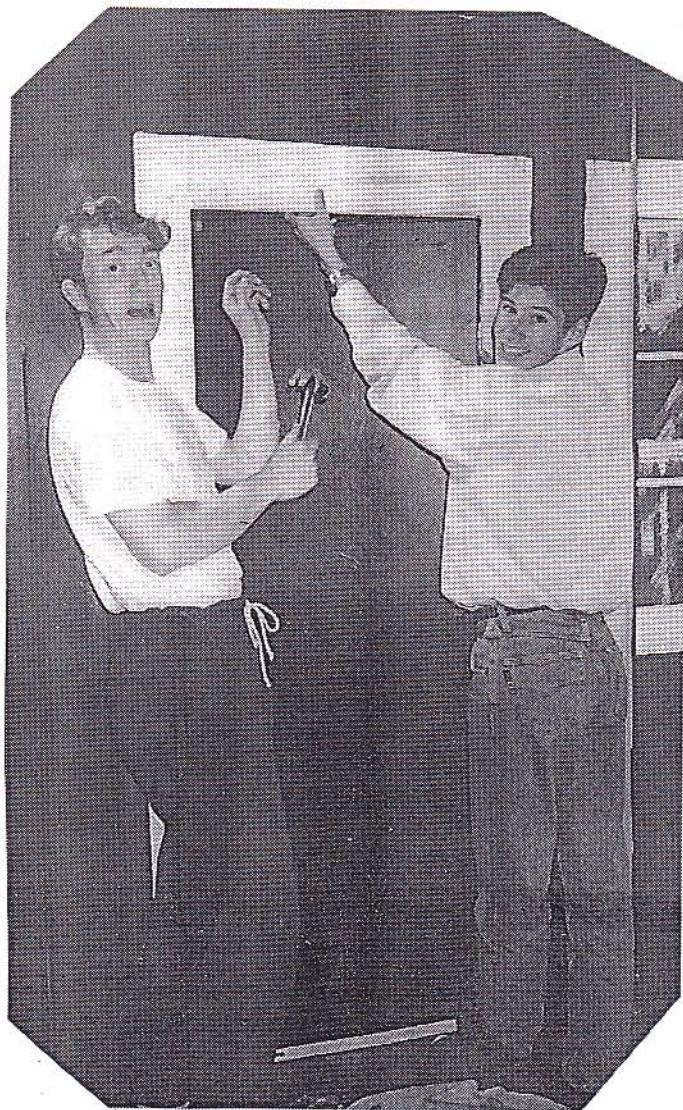
Skuespillerne var:

Ina Forsbakk
Fridtjof Sørensen
Ingvild Gjelstad
Karianne Gjelstad
Arnstein Remmen
Ørjan Eivindsen

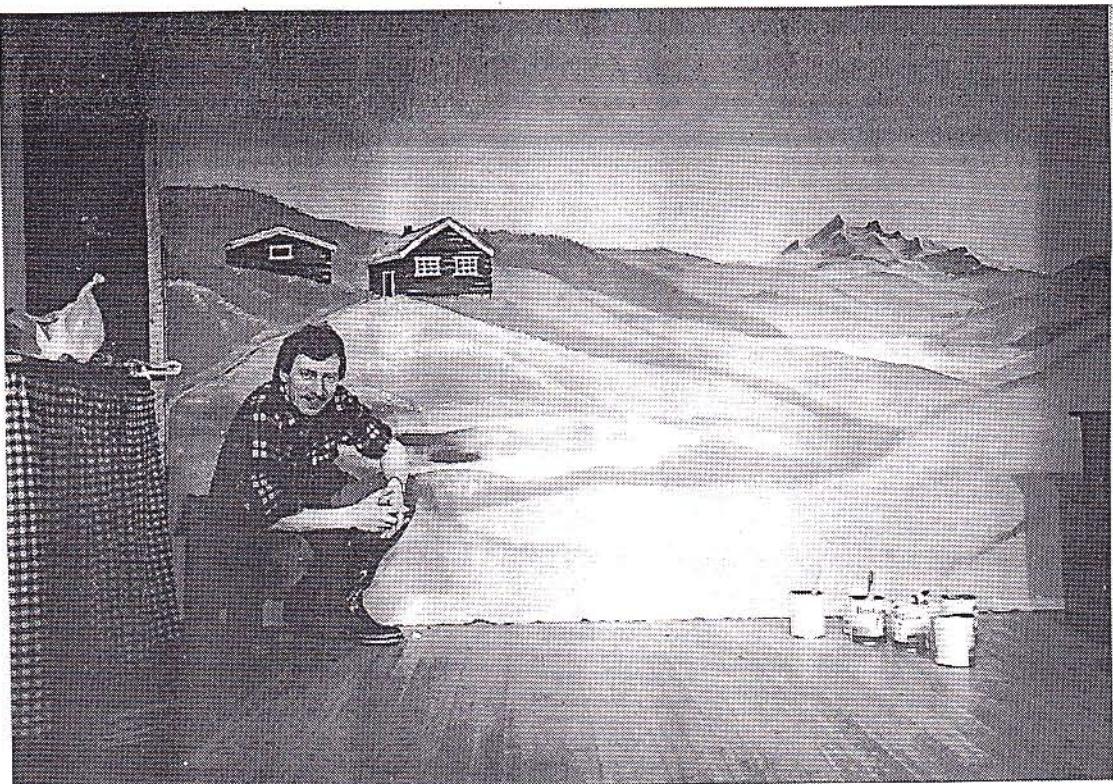
Tove Kjærén
Bjørnar Alteiskjær
Linda Forsmo
Mjøgan Klæussen
Sondre Johansen

Instruktør : Mette Røbergeng
Teatermaler : Helge Braseth
Sminkør : IngerAnne Sletten
Lysmester : Geir Johansen
Kostymer : Åse Forsbakk, Klara Sørensen og
Oddny Eivindsen
Sufflør : Iréne Vestvold

FØRBEREDELSE MÅ TIL:

ØRJAN OG BJØRNAR REPARERER KULISSER — GEIR FIXER LYSPRUA .

VÅR TEATERMALER - HELGE BRASETH.

Etter jul startet øvingen for fullt. Leseprøver (mer eller mindre effektive). Kaffie og gode kaker måtte til, og etter flere helgevninger var det klart for premieren på Steinrøys. Til oss i garderoben kom det stadig meldinger om at benkeradene snart var fulle. Teppet gikk opp, og så var det bare å la det stå til.

Fremme på scenen var det en del dramatikk, men jammen var det dramatisk bak sceneteppet også. En av skuespillerne oppdaget at benken som skulle stå inne på scenen manglet, men han Ørjan E. berget det hele med å komme inn på scenen med benken på nakken, så ho Dagmar fikk benk til slutt heldigvis. En kveld ramlet Bjørnar ned fra benken og slo neseblod, men han hadde heldigvis en stor filt til å stoppe blodet med. Denne blodige filten fulgte oss gjennom alle forestillingene, og vitnet om at her ga vi alt for scenekunsten.

- FORBEDELSE TIL FORESTILLING PÅ STORVOLLEN -

Kulissene på Steinrøys har jo gjort sitt i løpet av mange år, så det hendte jo at vi måtte stå og holde på dem så de ikke skulle ramle ned - spesielt i det store basketaket i siste akt. Etter 4 forestillinger på Steinrøys dro vi ut i verden for å prøve lykken.

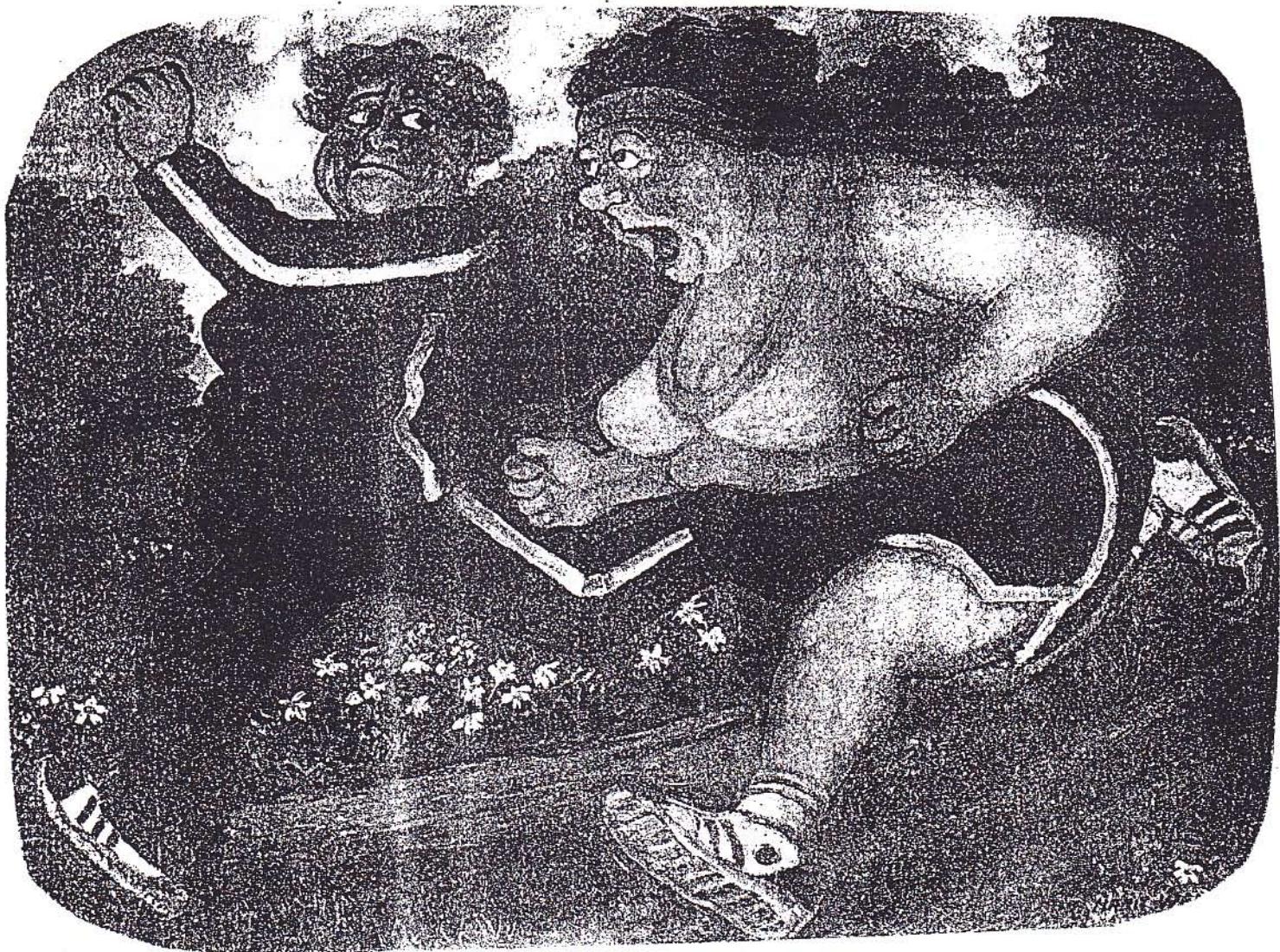
Vi reiste på turne til Storvollen en fin dag i mai, hvor vi hadde en forestilling med fullt hus og stormende jubel. Deretter dro vi til Nesna på turne, der var det jubel, men lite med folk.

Då vi kom heim fra Nesna ble alle kulissene og rekvisittene båret ned i kjelleren på Steinrøys, og ho Dagmar var slutt for denne gang. Det å være med i et skuespill er på mange måter krevende, men du verden hver koselig vi hadde det den tiden vi holdt på.

Neste gang de skal ha skuespillerne til teateroppsetting på Steinrøys - så nøy ikke med å si ja dersom DU blir forespuit om å være med.

- OPTIMISTEN -

Treningsa til årets "optimistløp" er allerede i full gang.

Her er det damelaget som går i mål i fjorårets løp.

ÅRETS KVEN VEIT

Også i år er mange kloke Alterenhoder lagt i bløt.

Hele seks voksenlag og ett juniorlag er påmeldt til Noregs Ungdomslags landsomfattende spørrekonkurranse KVEN VEIT.

Tema i år er flyktninger i Norge, et veldig interressant og aktuelt tema i disse urolige og konfliktfylte tider.

Det er svært vanskelige spørsmål i årets konkurranse, - til og med junior spørsmålene er for mange av voksen lagene vanskelige å svare på.

Dagrys andre lag har i år som sitt store mål å gjenvinne tronen fra førstelaget som så overraskende gikk til topps i 1992 og 1993.

Etter to runder ser det faktisk ut til at de skal kunne klare det. Tredje og siste runde kommer til å bli avgjørende. Laget består av Mette Røbergeng, Irene Vestvoll, Roar Ottesen, Torill Ottesen og John Gjølstad. De ligger meget godt an, faktisk på elleveplass på landsbasis.

I junior-KVEN VEIT deltar et lag. Med her er Aleksander Klaussen, Kristian Gjølstad, Lars Erik Nilsen, Kim Rune Rones og Ivan Olsen.

VINNERLAGET i 1993

FRODE KJØREN - EGON ERIKSEN - LISBETH KLAUSSEN -
BRITT-NANCY WESTGAARD - INGVILD GJØLSTAD

"Kven veit" deltagere i - 93. De fleste er med i år også.

For å illustrere vanskelighetsgraden på spørsmål som stilles, kommer vi med noen eksempler. Så kjære leser, test dine kunskaper.

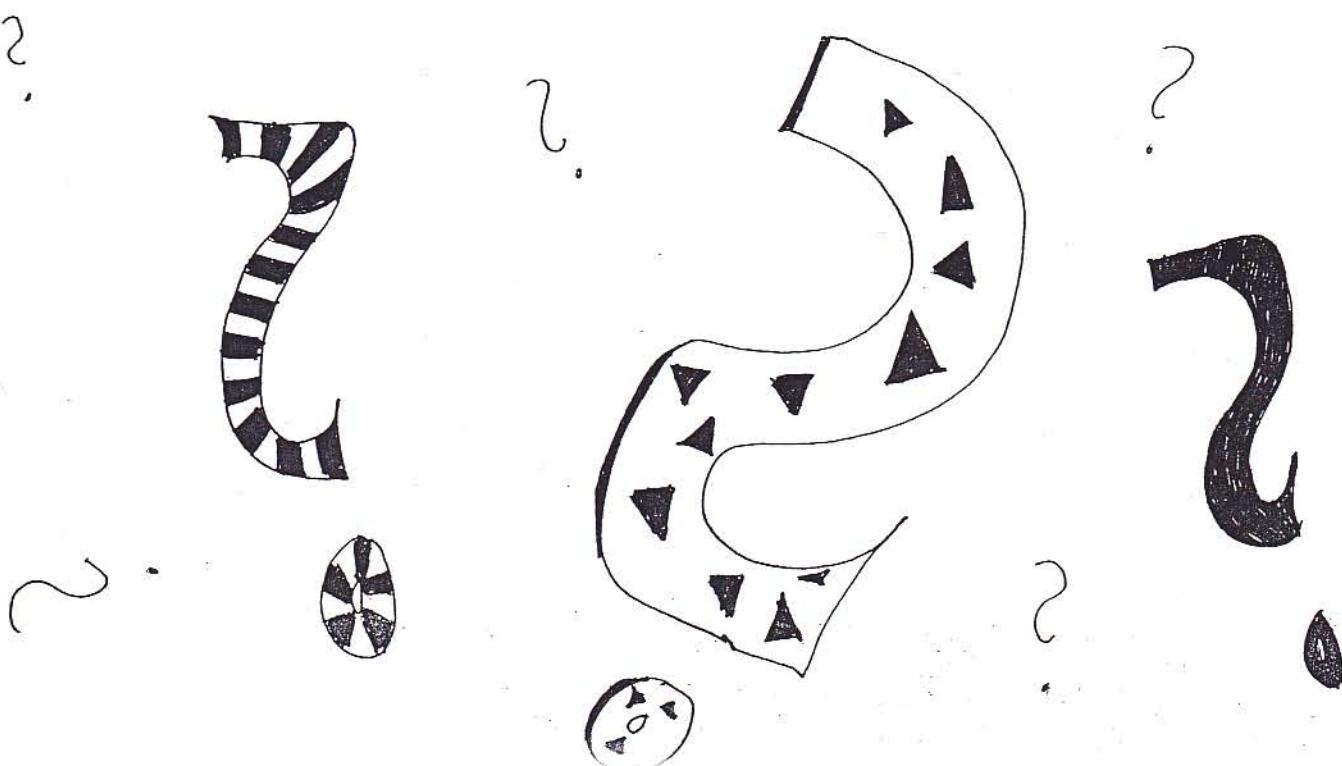
* Hva heter årets videotopp i Norge ? ... Visste du ikke at det var "Kapring på - åpent hav " ? Slapp av, ingen av oss visste det heller.

* Hvem fikk årets Yttripris ?

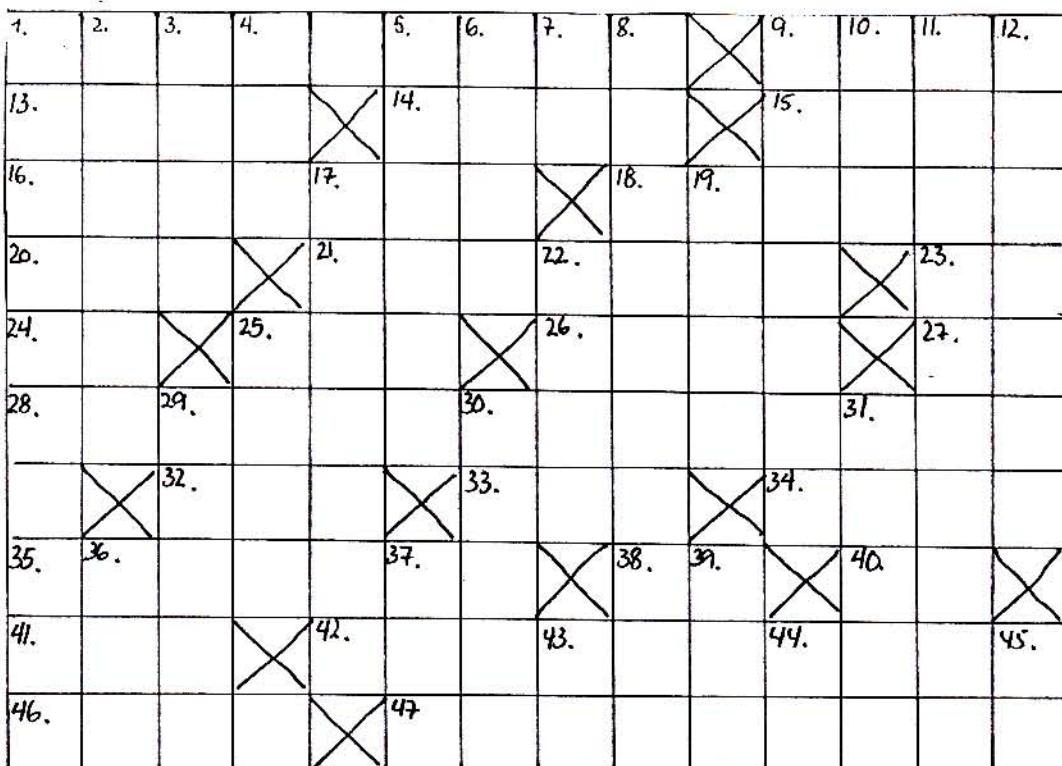
Her slo Mette Røbergeng til med rett svar, Ragnar Hovland.

* Hva heter de to Norske volleyballspillerne som tok sølv i VM i California i strandvolleyball ? ... De het Jan Kvalheim og ...? Vi husker det ikke , men spør Roar Ottesen eller Egon Eriksen, de vet det.

* En nordmann var generalsekretær i EFTA fra 1981 til 1988. Hvem var det ?

KRØSS CROSS

Vannrett :

1. Forfatterinne
9. Pikenavn
13. Øst for Babylonia
14. Selv
15. Strand
16. Stråler
18. Liner (slang)
20. Adverb
21. Gnage
23. Som ovenfor
24. Senkning
25. Pronomen
26. Pålegg
27. Interjeksjon
28. Med i Peer Gynt
32. Poststed i Rogaland
33. Liké
34. Dyresykdom
35. Naboen
38. Forfatter
40. Smerte
41. Tall
42. Dyrrene
46. Brev
47. Skatter

Loddrett:

1. Utsatt
2. Politiker (rød)
3. Ærlig
4. Distrikt
5. Kommune
6. Poststed i Akershus
7. Øk
8. Flink (dialekt)
9. Bibelnavn
10. Forfatter
11. Nøkternheten
12. Vanvidd
17. Hardkjør (dialekt)
19. Prest
22. Brugde
25. Flis
29. Elsker
30. Øyboer
31. Elveløp
36. By
37. Endelse
39. Pikenavn
43. Tone
44. Germanium
45. Byge

LØSNING SENDES:

INGVILD GJØLSTAD
LØNEALTEREN 8
8616 BÅSMØEN
FØR 30. MAI

VI GRATULERER KAREN FORSBARTH
Som STAKK AV MED HEIMHUG'S SPESIALKRØS
TAKK

BARNEKONKURRANSE

KRYSSORD

IKKE STOR

..... OG TOR

SIER BAÆÆÆ..

SKREV EMIL OG PIPPI

MOBBE

HAKKE....

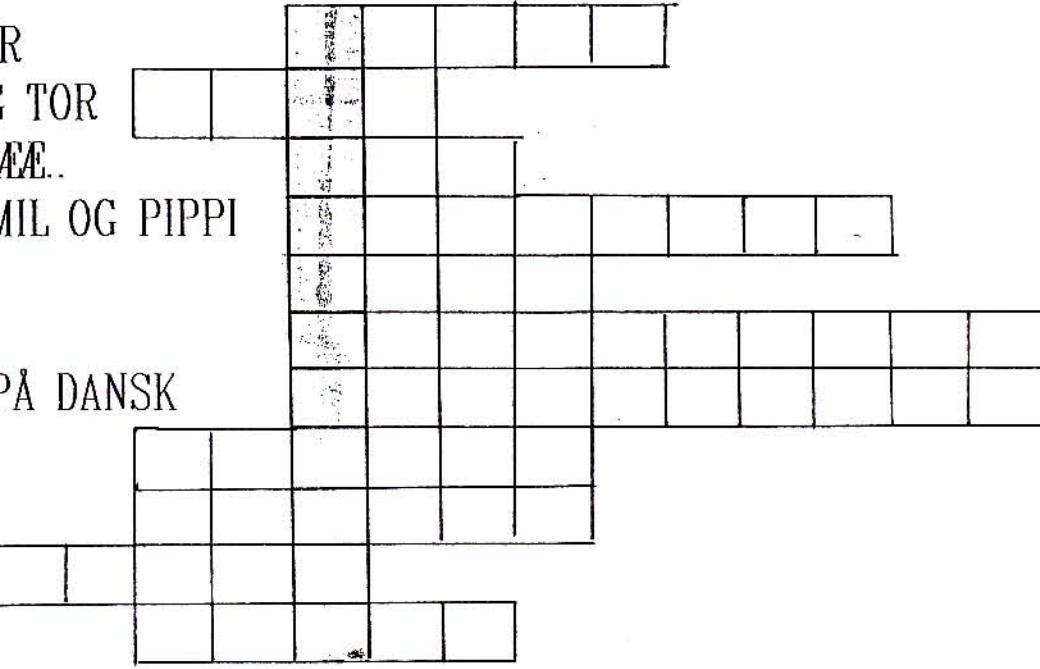
DONALD PÅ DANSK

VERKTØY

SYT

EN SOM

LAND

OL BY

LETT BLANDING

1. HVA HETER NORGE'S JUSTISMINISTER ?
2. HVEM VANT 5000 m SKØYTER I LILLEHAMMER OL ?
3. HVOR MANGE FARGER ER DET I DET TYSKE FLAGGET ?
4. HVOR BOR ROBIN HOOD OG VENNENE HANS ?
5. HAR SVENSKENE 17. MAI ?

VINNEREN FÅR EN FIN PREMIE

SEND SVAR TIL: INA FORSBAKK, SOLBAKKEN 12,

Alltid ung.

FRA ET GAMMELT HEIMHUG:

Når menneskene har lagt ungdommen bak seg, blir ders liv ofte kjedelig og gledesløst. Hvorav kommer det? Og skal det absolutt være slik? Man har ment det kommer av overanstrengelse ved for meget arbeide.

Det er en stor feiltagelse. De største arbeidere i menneske-slektens tjeneste har med lyst og glede gått til sitt arbeide. Men arbeide er en sak når sjelens evner er nedstemte, en annen sak når de er friske og spenstige. I første tilfelle kan vi flytte berg, i det annet blir en gresshoppe en byrde.

Årsaken til den foreteelse vi har nevnt, ligger dypere. Vårt liv blir tomt og gledesløst og vår nytelse av det avtar, fordi vi eier evner vi ikke bruker. Våre evner er ordnet slik, at de lavere utvikler seg først, de høyere kommer senere og fortsetter sin utvikling også etter at de første er begynt å amttes og avta.

Først åpner de ytre sanser seg og skjenker oss en hel verden av sanselig skjønnhet og glede. Siden kommer forstand, fantasi, vilje-kraft og evnen til uegennyttig kjærlighet. Mennesket ligner en blomst i hvilken kronbladene først utvikler seg i sin fulle fagerhet etterat det ytre blomsterhylster allerede er begynt å visne. De høyeste evner kommer senest og skaffer oss den varigste og dypeste glede.

Grunnen til at livets nytelse så snart opphører for en stor del mennesker er den, at sjelens indre og høyere grader hos dem aldri er blitt utdannet. Det ytre og lavere er svært utviklet. Men så finner en tilbakegang deri sted, og da intet annet er blitt utviklet, så står tilslutt kun tilbake støvet og asken av det sanselige menneske. Intet kan være sorgeligere enn synet av en eldre mann eller kvinne, hos hvem sansene er blitt sløvet og ungdomsgledene er forsvunnet på samme tid som sjelens høyere krefter aldri er vakt og aldri kommer til anvendelse.

Den første betingelse for å bevare sin ungdom, er å alltid lære noe, som er utenom og over hverdagslivets slendrian. Vår ulykke er så ofte at vi vokser inn i dette dagligdagse, så vi tilslutt bare blir en tapp i maskineriet. Vi vandrer kun vanens slitte stier. og derfor mister vi så altfor snart den mottagelighet for inntrykk vi som barn eide, og livets og naturens undre som før fylte vår sjel med stadig ny undren og glede, går snart sporløst forbi. Men dersom vi forsøkte stadig å lære noe som ligger over hverdagslivets einarlei, så skulle vi smått om senn lære å innse at vårt daglige arbeide står i forhold til de høyere ting. Om vi fra begynnelsen av lot det gå inn i vår livsplan alltid å lære noe som gikk ut over slendrianen, skulle den dagligdagse gjerning i hjemmet eller hvor det nå er, aldri behøve å gå over til slavearbeide, og de ledige stunder i hjemmet skulle være beskyttet mot kjedsomhetens forbannelse.

Den andre betingelsen er alltid å gjøre noe som ligger utenom og over kretsen av vår særskilte og personlige interesse.

Selv den fattigste har ikke råd til å beholde for seg selv det lille han eier. Hans fattigdom blir dobbelt hvis han ikke kan være et barmhjertighetens redskap for andre. For hver og en må dø åndelig og bare bli et fortørket lem av samfunnsorganismen hvis ikke det mål han lever for er noe annet og høyere enn han selv og hans særskilte anliggende. Og noe annet blir det ikke, dersom han ikke velger en eller annen edel sak som ligger for hans evner og krefter, tar den opp og gjør den til sin egen. Og han behøver ikke gå langt eller søke langt borte. I sitt eget sogn, i sin egen krets vil han nok finne just den gjerning som passer og venter på ham, det som trengs til utviklingen av hans ikke brukte evner. Det som gjelder mannen gjelder naturligvis også kvinnen i denne sak.

Dypere enn det allerede nevnte ligger det religiøse moment. Våre religiøse evner ligger innerst inne, derfor åpnes de ofte sist. Når tvilen, fornekelsens og stridens stadien er gjennomgått og over vunnet, når sjelen har funnet sin frelse og syndsforladelssens fred i hjertet er en kjensgjerning, altså når vi er kommet i det levende livssamfunn med vår kilde og opphav, Gud, da er vi komne til det standpunkt som betegnes "bønn uten avladelse". Da har vi fått det evige liv i oss, det liv som aldri blir gammelt, men som stadig fornyes ved Guds ånd. Omenn legemet blir gammelt og må gå tilgrunne, så fornyes dog det innvortes menneske fra dag til dag. Vi er jo ikke bestemte for tilintetgjørelse, men for stedseværende liv, og liv vil jo si å være lykkelig, å leve vel. Men skal det skje, må vi være i forening med livets kilde, og det vil igjen si i et uavladelig bønnesamfunn med Gud. Heri ligger den dypeste hemmelighet for bevarelse av evig ungdom.

Betingelsen for å kunne bevare sjelens ungdom er altså: å lære, å arbeide, å be.

Tilsidesetter vi noen av disse vilkår, segner vi under dagens byrde slik som så mange før har gjort. Eller om vi ingen byrde har, vil vi synke hen i det tomme intet, tørres hen som visne grener. Hvis derimot disse betingelsene iakttas, vil sjelen og hjertet aldri eldes.

Sannheten og løgnen.

Sannheten og løgnen gikk ut for å bade i samme sjø. Mens sannheten ennu var i vannet, listet løgnen seg opp på strandbredden, tok sannhetens klær på seg og løp sin veg. Da sannheten kom opp av vannet og så hva løgnen hadde gjort, ga den seg til å gråte bittert og klaget: "Akk, nå må jeg gå naken gjennom verden; for løgnens etterlatte klær kan jeg ikke bruke."

Og siden da har sannheten måttet gå naken gjennom verden, mens løgnen stadig går pyntet i sannhetens drakt.

Heimhug, 5 april 1925.
P. J. Sletten
bladstyrer.

Hos tannlegen.

Jeg hadde bare en tanke da jeg styrtet inn på tannlegekontoret.
At jeg måtte under behandling...

Tannpinen var kommet som kastet over meg. Og den var steget til ufattelig styrke. I øyeblikket var jeg ikke ved mine fulle fem.

Jeg hadde ikke gitt meg tid til å oppsøke min vanlige tannlege. Den første og den beste var målet... Og for første gang kjente jeg ingen pirrende nervøsitet da jeg kom i trappa og kjente den spesielle lukten som hersker der. (Ja jeg innrømmer at jeg pleier ha visse fornemmelser i mellomgulvet selvom jeg tilhører det sterke kjønn.)

Jeg stormet altså inn på venteværelset. Fullt selvfølgelig. Men jeg var ikke til sinns å vente på tur. Jeg kunne ikke. Jeg gned meg fortvilet langs kjeven. Forberedte meg for høflighets skyld og fordi det var damer tilstede, på i korthet å forklare situasjonen.

Da viste tannleggen seg i døren.

Jeg buste fram. - De må ta meg utenfor tur, ba jeg. Jeg blir vanvittig, gal, ja jeg vet ikke hvad! Han så halvt uforstående på meg. Vilde til å protestere. Men jeg gjorde kort prosess. Skjøv ham lempelig men bestemt baklengs inn døren og klemte igjen bak meg. Så var vi ihvertfall for oss selv.

Jeg prøvde et lite smil. - Min opptreden er kanskje litt voldsom, støtte jeg fram. - Jeg er så - har så forbasket --. Ja, De er jo tannlege, så De forstår. Han så på meg. - De må ikke tro -- begynte han. Jeg vinket ham av. Nei, høe nå!

Og nå begynte det å koke i meg. - Jeg vet nok at det var andre før meg, men jeg klarer ikke dette lenger! Han gren og vred på seg. - De må fatte -- Men da reiste jeg meg halvt i stolen, som jeg uten videre hadde tatt plass i, og så på ham. Jeg er fra naturens side ganske kraftig bygget. I et lynglimt betraktet jeg ham også. Han var ikke å sammenligne med den tannlegen jeg brukte å besøke. Halvt sjusket, med både en og flere blodflekker på frakken. Skoene skjeve. Jeg lente meg tilbake. Det så ut som han forsto meg.

- De får dra den ut! beordret jeg. Han kom nærmere.

- Uttrekning, altså --? Jeg nikket forstående.

- Den er svart og fær, medga han. - Betennelse?

- Sikkert.

- Ja, la oss få det overstått. Hal i veg!

Han tok til å irritere meg med sendrektigheten sin. Så sa han:

- Men vil De ikke vente -- ?

Da eksploderte jeg. - Forstår De da intet av situasjonen? brølte jeg. - At De har en mann som er dødsens foran Dem. At jeg er ved å forgå av smerte! Jeg ga ham inn. Skar ansikt og sto i. Lot ham med full tydelighet skjonne at om han ikke behandlet meg nå, ville han aldri mer få nyte soloppgangens skjønnhet. Det fikk da også være måte på. Jeg forsto selvsagt at han hadde hensyn til sine andre pasienter å ta. At de muligens vilde lage bråk for ham etterpå. Men i et tilfelde som dette --

Jeg var rødgloppe. Et øyeblikk så det ut som han ville flykte fra meg. Han fryktet vel for min forstand. Jeg behersket meg aldri så lite.

- Ja ja, på Deres ansvar, sa han.

- Vær sikker! Jeg skal snakke med folka siden, beroliget jeg.

Endelig orden i tingene. Som vedkommende tann skulle si: Skån meg. Du kjener meg jo. Alt er som før. Jeg satte opp et grin. Åne, sa jeg til tannen, ingen sprell her. Ut skal du!

- Uten bedøving?

Jeg våknet liksom. - Jo fortære jo bedre, svarte jeg.

Han fant fram en diger tang. Jeg gapte opp og gjorde meg klar. Så kjente jeg det kalde stålet. Forsiktig. Det blev vrikket på tannen. Atter og atter. Varsomt men bestemt.

Mine følelser kunne ikke lenger beskrives. Det føltes som hele hodet mitt var i en tommeskrue. Det hadde vart i timer. -- Vrikkingen fortsatte. Tannen sybtes like fast. Jeg sto det ikke ut.

- Bedøv da menneske, vrålte jeg. Han svettet.

Den sitter godt, innrømmet han. Men bare ett tak til nå --

Etterpå bedøvde han. Sprøyten lå klar på instrumentbordet. Jeg fikk en kraftig dose. Nå skulle det gå anderledes lett for seg. Han rev og slet ennå. Stod i. Angrep byttet fra forskjellige kanter. Bedøvelsen hadde gjort liten virkning. Ja tro om ikke pinslene var verre enn noensinne nå. Men jeg bet tennene sammen. Tenkte: om en time er det over. Det hele vil være som en drøm.

Jeg prøvde på alle måter å stive meg opp midt i elendigheten. Dvelte ved hvor lykkelig jeg hadde vært alle de dagene i mitt liv da jeg ikke hadde hat tanppine. Ja, hadde jeg det? Nei, jeg hadde lite aktet på hvor godt jeg igrunnen hadde hatt det. Heretter skulle min første tanke om morgenen være: Hår du tanppine i dag? Nei. Ja så smil og gå ut.

Et kraftig rykk. Jeg kunne skrekke høyt. Men hei -- tannen løsnet også. Den slapp taket i kjeven min. Tannlegen sto triumferende med den i tangen.

- En riktig rusk! gryntet han.

Da gikk med ett en dør opp bak oss. En annen tannlege viste seg smilende.

- Men hva ser jeg Syversen, er De begynt å gå meg i næringen?

Min "tannlege" ble plutselig askegrå i ansiktet. Så seg om med et forvirret blikk - iblandet skrekk når det streifet meg.

- Ja, framstøtte han langsomt, - jeg var oppom med en kjøtpakke som vanlig. Han pekte bort på et lite bord. - Og mens jeg lette etter Dem kom denne herren her og rett og slett tvang meg i arbeide.

- Men De kunne jo ha forklart, min gode slakter! ---

Tannlegen betraktet ham gjennom brilleglassene.

- Ikke ett ord å få inn der, hevdet Syversen. Så smilte han forsiktig til meg. - Men jeg ble så interessert selv også etterhvert, sa han halvt unnskyldende, at jeg rent glemte meg.

Da var det som jeg plutselig våknet av forferdelsen. Jeg verket like følt. Tannlegen kom bort til meg.

- Det er nok feil tann som er fjernet, sa han med kjenner mine.

Syversen var forsvunnet i ett nå.

- Og den må tas uten ytterligere bedøvelse, konstaterete tannlegen.

Da besvimte jeg ...

Heimhug, 10 oktober 1946.

Kristoffer Bakken, Alteren

Redaktør.

HØSTBASAREN 1993

Det er gått flere måneder siden den 30. november- 93 da vi hadde høstbasar. Jeg skulle ha skrevet i Rana Blad for lenge siden, men det er ikke blitt gjort. Så derfor benytter jeg anledningen når vi fikk høre at HEIMHUG skulle komme ut til påsken.

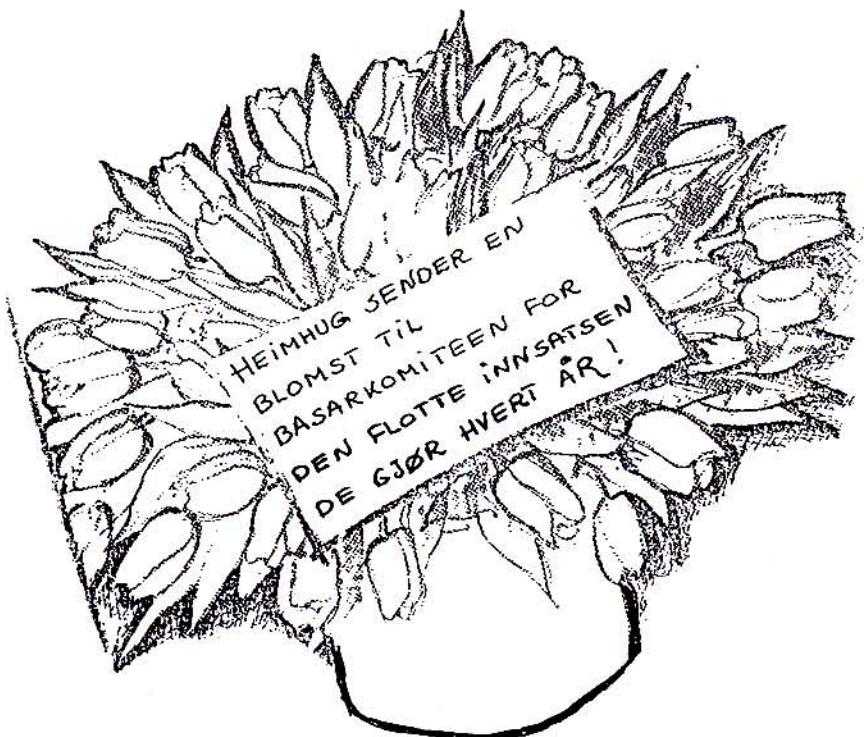
Uten alle gevinstene som vi får fra folket på Alteren, og likeledes fra mange forretninger på MO, så har det vært helt umulig å drive på med denne populære basaren.

Vi begynner midt i september med å forberede innhenting av gevinster, og loddslalg. Og hvert år sier vi at nu er det siste året. Vi har avholdt basarer i 11 år. Men når september kommer, så finner vi ut at ja, vi tar ett år til. VI er så ~~innarbeidet~~ alle sammen , og alle har våre faste ting å gjøre. Og når vi ser hvor populær denne basaren er, og hvilken inntekt den bringer til ungdomslaget, så er det veldig inspirerende å holde på, år etter år. Men jeg tror ikke det er mange som vet hvilket arbeid, vi legger ned for å få dette til. Og inntekten har økt hvert ett eneste år. I 1993 slo vi alle rekorder med kr. 17.665,- Så herved retter vi i basarkomiteen en stor takk til alle bygdas glade givere. Denne HØSTBASAREN er en kjærkommen inntekt for ungdomslaget.

For BASARKOMITEEN

LAG 3

Ann-Elisabeth Gullese

- AGURK-NYTT -

KJEMPETILBUD

vår nye medarbeider i lagsavisa er meget glad i mammon.

(Det vises på bildet). Vi kan melde om at hun har hatt i land en stor sponsorkontrakt til Heimhugs redaksjon.

Vi har fått en 5-års kontrakt fra en stor sirupsprodusent.

Eneste betingelsen er at vi er like raske til å gi ut Heimhug som vi har vært. Det blir vanskelig, men vi skal prøve...

VÅRTEGN

Årets første blåveis er observert på Alterneset.

Vår samlivs-spalte må dessverre utgå i dette nummer, da redaktøren har fått samlivsproblemer.

Engledelig overraskelse

På et redaksjonsmøte i Heimhug i februar, meddelte Ingvild Gjølstad At hun nå i denne kveld ville skrive ferdig en artikkel (STERKT) Hun skulle bare innom Ann E: Gullesen for å hente symaskinen først. Dette kan vel tolkes som et forsøk på å sy sammen et Heimhug til påske.

Nå er det like før alt går opp i sømmene, spør du meg.

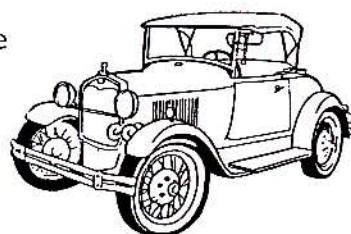
Og så tar vi med et hjertesukk fra en bonde på Lillealteren.

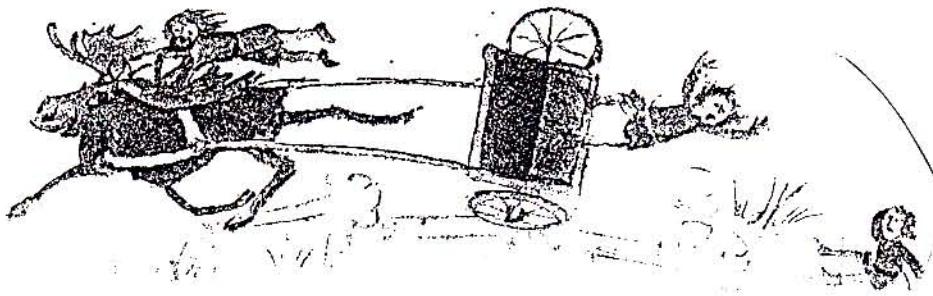
Vi nevner ikke navn, men han bor nærmest storveien.

Han lurter på hva han har gjort galt som ikke kan få ha trærne og buskene sine i fred. Nå har han på grunn av råkjørere både fra StorAlteren og Lillealteren hugd ned sin kjære alm, som var et yndet mål for disse vandaler,

Men tragedien ser ikke ut til å ende her. I vinter som var var det rips og solbærbuskenes tur. Nabofruen fra Lillealteren

Vi nevner ikke navn, klarte antakelig å ødelegge årets bærsesong for bonden på grunn av ukontrollert kjøring.
utenfor veien.

SPORT

I forbindelse med at Lillehammer ønsker å arrangere et nytt OL i år 2010, har vi følgende melding:

Fra sikre kilder meldes det at en Alternværing kommer til å delta. Mary Johansen har gående et eget treningsopplegg, og vil delta under åpningsseremonien. Der vil hun (iført Alternbunad) ha snorekjøring etter elg. Hun har opptil flere ganger i vinter blitt observert i Bustneslia sammen med sin venn elgen.
Vi ønsker lykke til !

MERE SPORT

Vi har også hørt at Gunvor Gullesen ønsker å delta i akeøvelsene. Hun skal ha hatt diverse treninger i området rundt Åtjønna, og det meldes at hun viser gode takter.

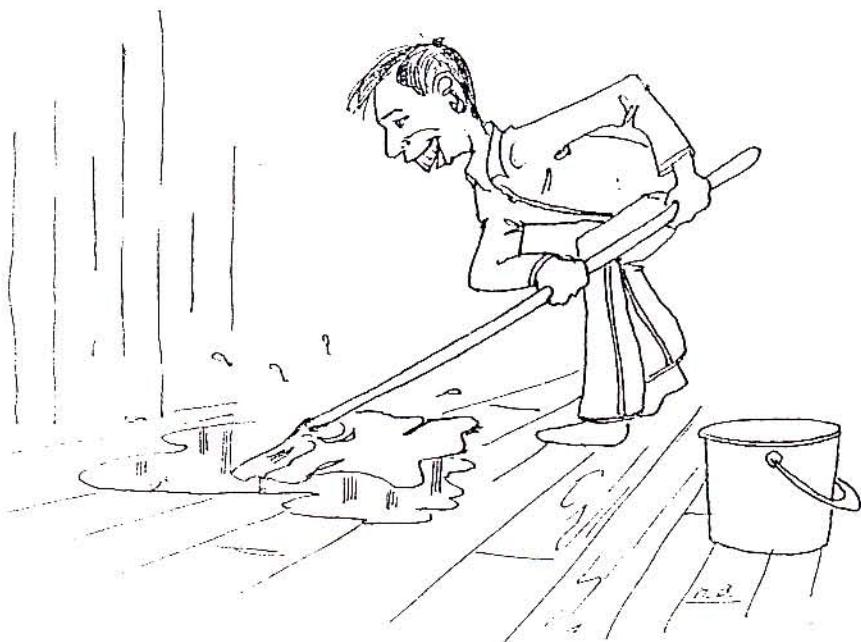
HETE TIPS

Heimhug har hatt en utsendt medarbeider tilstede ved dametrimmen som foregår ved Alteren skole hver onsdag.

Det som foregår heter visstnok AEROBICS. Lettere rystet beretter vår utsendte om alskens obsköne øvelser som blir utført uten blygsel fra noen av partene. Lederen for det hele bor utmed Skjæran, (vi nevner ikke navn), og vi utfordrer henne til å finne på mere sømmelige øvelser for Alterens fruer.

Hva er egentlig i veien med misjonærstillingen? vi bare spør.

Det snakkes om...

I forbindelse med den årlige rundvasken på Steinrøys, har vi følgende melding å komme med :

Lars Forsbakk tar nå brevkurs i støvsuging. Han er nå kommet til del 2 som omhandler: "hvordan få støvet INN i støvsuger'en".

EN GÅTE :

Fritjof Sørensen har gjort det .
Hildegunn Johansen har gjort det .
Arnstein Remmen gjorde det IKKE .

SVAR : Vi siste fram trusa i
"Norge Rundt"

MERE

SKOLE STOFF

Fra en forarget leser har vi fått tilsendt nedenforstående utklipp fra en, tilsynelatende uskyldig oppskrift på skolebrød. Denne oppskriften er blitt brukt i undervisning i husstell på skolen og er dessuten distribuert ut til elevene.

50 gram gjær

3. Arbeid godt sammen o

2 dl. lunken melk

ca. dobbeltstørrelse

1 pakke vaniljesauspuler

4. Lag vaniljesaus etter

2 1/2 dl melk

(Bruk bare halvparten)

Vedkommende leser, dydens og moralens vokter, uttaler i et brev til oss at det er en skaremmende utvikling vi er vidne til når våre uskyldige små blir presentert for slike hittil ukjente perversiteter fra skolehold!

Og vi er så hjertens enig. Hvor skal dette ende? Og så i et skolebrød da! HUFF !

- Várfiske på Rønftjorden -

I følge RB er nå fiskken i fjorden etanes. Da er det kanskje mange som i likhet med disse 2 karene, prøver seg med garnfiske.

På bildet ser vi han Kolsvik og han heit i Rebergenget som dier med fiske i april i fjor.

Nå nærmer våren seg, og vi sier:
SKITT FISKE!

FOR DERÉ SOM HAR LEVD
EN STUND.

GAMLÉ RANVERINGSORD
HUA BETYR DE ?

ØSKAR LOMP

BUNØDRAGENG

SMAKALORT HÅKA

VAKROMA

SKAKASJEILT

YØA

Engledeleg overraskelse

VIKTIG MENDING.

DET BIJR SOARE PÅ STEINREYS
9. APRIL. MUSIKK : DFANGO .

MØT OPP OG LAG STEMNING.

I redaksjonen :

Ina Forsbakk

Mette Røbergeng

Ingvild Gjelstad

Tegner : Helge Braseth